

Písně k opakování:

- Travička zelená
- Pec nám spadla
- Prší, prší
- Já do lesa nepojedu
- Holka modrooká
- Šel zahradník do zahrady
- Běží liška k Táboru
- Na tom pražském mostě
- Když jsem já sloužil
- Šla Nanyňka do zelí
- Grónská písnička (Jaromír Nohavica)

Básně k opakování:

Čerte, čerte chlupatý,
nechej pytel za vraty.
Slibuju Ti, slibuju,
že už zlobit nebudu.
Já jsem malý čertíček,
vystrkuju jazýček,
na hlavě dva růžky mám,
k čemu, ani nevím sám.
Rameno mi pytel zdobí,
na děti, co nejvíc zlobí.
Do peklíčka hop a skok,
přijdu zase příští rok.

Já černý kos,
namrzl mi nos.
Nožky mi nastydly,
že chodím bos.

Grošák šeptal hříbátku,
grošovanou pohádku.
Než došeptal, co se stalo,
hříbátko už dávno spalo.

Co udělá housenka,
když vyhubne do tenka?
Vykrmí se do tlusta,
tam kde roste kapusta.

Eny beny benyky,
budem honit čertíky.
Eny beny kliky háky,
na čertice dojde taky.
Rozběhané nožky máme,
za chvíli je pochyťáme.
Potom budou oni zas
mezi stromy honit nás.

Strachuje se ovečka,
že prý zimu nepřečká.
Mlč ovečko bé, bé, bé,
v kožichu přec nezebe

Dva hubené culíky,
dostaly hlad veliký,
najedly se jitniček,
nevešly se do gumiček.

Zajíc musí tužit svaly,
aby ho psi nedohnali.
Kdyby začal tloustnout,
mohli by ho kousnout.

Paci, paci, duci, duci,
my jsme přece správní kluci.
Správní kluci, správné holky,
z jedné třídy, ze stejné školky.

Koulela se ze dvora,
velikánská brambora.
Neviděla, neslyšela,
spadla na ni závora.
Kam koukáš ty bramboro?
Na tebe ty závoro.
Kdyby tudy projel vlak,
byl by z Tebe bramborák.

Máme dobrou náladu,
poběžíme do sadu,
natrháme jablíčka,
kulatá jak klubíčka,
k tomu ještě hrušky dáme
a už plný košík máme.

Na podzim, když listí opadá,
tráva usychá, kvítí uvadá.
Děti ve větru pouštějí draky,
slunce zakrývají černé mraky.
Na zem dopadají kapky deště
a zvířátka nespí ještě.
Poprosím svoji maminku,
ať povídá mi chvílinku:
Jak podzim opravdu vypadá,
když barevné listí opadá,
tráva usychá, kvítí uvadá.

Sedí zajíc na pařezu, na kytaru brnká,
na mýtině poskakuje jedna malá srnka.
Přišla další zvířátka: jelen, kolouch, liška,
také starý jezevec i ta malá myška.
Dali se do zpívání, ještě ptáci letí,
je tam hezky veselo, přidejte se, děti.

Na kopci se třpytí sníh,
děti jezdí na saních.
Tváře mají červené,
nos i uši studené.
Nikomu to nevadí,
dál ve sněhu dovádí.

Čistím zoubky řízy, řízy,
ať jsou bílé jako břízy.
Vpravo, vlevo, vpředu, vzadu,
horní a pak dolní řadu.
Ať jsou bílé jako sníh
a každý má radost z nich.

Letos zima přijde zkrátka,
děti myslí na zvířátka.
Nebojí se metelice,
nesou mrkev pro zajíce.
Ptáčkům zrní do hrnku,
trochu sena pro srnku.

Leden na rampouchy hrál,
únor posune den dál.
Březen tlačí trávu vzhůru,
duben barví stromům kůru.
Květen barevný má fráček,
červen zpěvavý je ptáček.
Červenec je léto u vody,
srpen prázdninové příhody.
Září – škola volá zas,
říjen podzimní je čas.
Listopad spí zahrádka,
prosinec je pohádka.

Válím kouli před sebou,
ruce mě však nezebou,
že jich budu válet více,
mám na ruku rukavice.

Leden najdeš v kalendáři,
hned na prvním místě
a že v lednu sněží, mrazí,
to je téměř jisté.

Tancovala paní zima na ledové noty,
při tanečku prošlapala troje bílé boty.

Starý rok byl unavený,
vystřídal ho nový.
A co nás v tom roce čeká
teprve nám poví.